

Voorzang en werving

Voorzang

'Wij staan aan het begin van de kunst van het schrijven... Ieder leven heeft een thema, een titel, een uitgever, een voorwoord, een inleiding, een tekst, een aantekening etc. of meent die te hebben.' Novalis, *Notities over poëzie*

Sinds ik mij bewust ben van de stad en de wereld verkeert deze planeet in een permanente staat van verwarring. Al die vreselijke worstelingen in de media en samenleving, al die ongekennde verwoestingen aan mens en samenleving. Ik heb ze allemaal moeten ondergaan en noodgedwongen moeten doorstaan. Deze vaak niet te bevatten ontwikkelingen hebben een beslissende invloed uitgeoefend op mijn keuzes in het leven, op mijn manier van handelen en wijze van denken.

Lang heb ik gedacht dat ik niet de enige persoon was die zich mateloos ergerde aan deze door en door hypocriete wereld, dat er meer waren die er een grondige afkeer van hadden. Maar dat bleek ijdele hoop. Slechts weinig mensen waren uiteindelijk bereid in verzet te komen tegen de aanhoudende dagelijkse ellende en ondraaglijke hypocrisie.

Mag ik mezelf gelukkig prijzen dat ik tot die uiteindelijk kleine schare heb behoord? Dit enigszins ongemakkelijke vraagstuk zal ik in mijn herinneringen proberen op te lossen. Maar wat hier niet ter discussie staat, en waar zeker Kamervragen over moeten worden gesteld, is dat voor mij al op jonge leeftijd de strijd is begonnen tegen hypocrisie, willekeur, vertoon, hoogmoed, misbruik en wellust van macht waarvan de autoriteit in meerdere opzichten een afspiegeling is van het ideologische zelfbeeld dat zij zelf heeft voortgebracht.

Werving

Is het paradoxaal terug te kijken op een oeuvre dat nooit om aandacht heeft gevraagd en deze daarom ook niet heeft gekregen? Gezien de huidige chaotische situatie is er voor mij geen andere weg. Voor de lezer kan dat alleen maar gunstig uitpakken. Want nu wordt hij gedwongen zichzelf in de positie te manoeuvreren van een denkbeeldige reiziger die toevallig op een uiterst belangwekkend geschrift is gestuit – alsof het een uniek verloren geraakte manuscript uit een ver verleden is. Vurig hoopt hij een aantal treffende uitspraken te vinden om de chaotische maatschappij waarin wij nu leven geheel en al te reconstrueren. En die uitspraken zijn er volop te vinden.

In dit werk treffen we een diepgaande analyse aan van de grote verschuiving die in het hart van de maatschappij en de filosofie heeft plaatsgevonden. Daarnaast worden de pijlen gericht op de horizontale vorm en de voorspelbare inhoud van de consumptiemaatschappij en het daarmee verbonden financiële systeem. Tot slot wordt de toenemende invloed van de media en het spektakel op deze maat-

schappij tegen het licht gehouden. Als gevolg van deze desastreuze ontwikkelingen zijn we getuige van het langzaamaan verdwijnen van de realiteit en het individu, en wellicht ook van de mogelijkheid nieuwe onbemiddelde sociale verbanden op te bouwen.

Dit volstrekt onaanvaardbare perspectief, dat centraal staat in dit boek, zou feitelijk uitgangspunt moeten zijn van alle critici die de huidige (traditionele) sociologische en filosofische paradigma's van onze tijd verwerpen.

'Een radicale breuk met het oude denken, en een verrassende aanzet tot een nieuwe wijze van denken, dit alles gevat in een oneigentijds vocabulaire en idioom' **La revue critique contemporaine**

Voorzang en werving van *Tegentonen* een bij Kelderuitgeverij verschenen publicatie